ΕΤΟΣ ΣΤ. ΑΕΜΙΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1889 ΑΡ. 243.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.
Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίνια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » . 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Editor S. Hourmouzios.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΟΣ»
ἐδὸς Blondel ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΟ ΚΑΚΟΝ ΠΡΟΧΩΡΕΙ. ΤΙΣ ΠΤΑΙΕΙ;

(συνέχεια καὶ τέλος).

Ἐν ταῖς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἐκθέσεσί των οἱ ἡμέτεροι πρέσβεις εἴδομεν ὅτι διετύπωσαν τὴν ἀνάγκην διορισμοῦ Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐζήτησαντο παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὸν σχηματισμὸν τοιαύτης. Ἴσως τὸ πνεῦμα τῶν ἀξιοτ. μελῶν τῆς πρεσβείας εἶνε ὅτι αἱ προτάσεις καὶ παραστάσεις μιᾶς τοιαύτης Ἐπιτροπῆς, ὅταν αὕτη ἦνε κατηρτισμένη Κυβερνητικῇ διαταγῇ, θὰ γίνωνται παραδεκταὶ καὶ οὕτω τῇ Κυβερνητικῇ προστασίᾳ θὰ προχωρῶσι καλῶς τὰ τῆς παιδείας. Πλὴν διατὶ δὲν προβαίνομεν ἡμεῖς ἀμέσως εἰς τὸν σχηματισμὸν μιᾶς τοιαύτης Ἐπιτροπῆς, ἥν κατόπιν ἐκοῦσα ἄκουσα θὰ ἀναγνωρίσῃ ἡ Κυβέρνησις; Οὕτω θὰ θίξωμεν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐπόπτου τῆς Κυβερνήσεως, ἑπομένως ὅταν οὗτος καὶ ἡ Κυβέρνησις πεισθῇ ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἐκλελεγμένη τοιαύτη Ἐπιτροπὴ ὡς κύριον σκοπὸν ἐπιδιώκῃ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐξάπλωσιν ὑγιοῦς παιδείας διὰ τῆς ἐκλογῆς ἢ καταρτίσεως ἱκανῶν, ἠθικῶν καὶ τιμίων διδασκάλων καὶ δια τῆς συστηματοποιήσεως ὁμοιομόρφου διδασκαλίας καθ' ὅλην τὴν νῆσον, δὲν δύναται ἄλλως, ἢ νὰ συμπράξῃ μετ' αὐτῆς, ἐὰν τὸν αὐτὸν σκοπὸν εἰλικρινῶς καὶ ἐκείνη ἐπιδιώκῃ. Καθόσον μια τοιαύτη ἐπιβλεψις ἐκ μέρους ἡμῶν αὐτῶν εἰς τὰ ἡμέτερα δὲν ὑπάρχει, ἂς μὴ φωνασκῶμεν· οὐδεμία πρόοδος θὰ γίγνεται μ' ὅλην τὴν πληθὺν τῶν σχολείων καὶ τὴν ἀπειρίαν τῶν διδασκάλων. Μυριάκις προτιμότερον νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν σχολείων εἰς τὸ ἥμισυ καὶ νὰ λειτουργῶσι καλῶς. Τὸ «ὅ,τι γείνῃ» πρέπει νὰ τὸ ἀφήσωμεν, διότι ὅταν κακὴ ἀρχὴ γείνῃ κάκιστον θὰ καταντήσῃ, ὡς δυστυχῶς κατήντησε καὶ τὸ τέλος. Οἱ δεκάλιροι καὶ ὀκτάλιροι διδάσκαλοι δὲν προξενῶσιν ὠφέλειαν δέκα ἢ ὀκτὼ λιρῶν τοὐλάχιστον ἀλλὰ βλάβην ἑκατοντάδων λιρῶν· βλάβην ἀνεπανόρθωτον πλέον καὶ ἐὰν χιλιάδες λίραι δαπανηθῶσι πρὸς τοῦτο. Ἐπαιρόμεθα λοιπὸν διὰ τὴν πληθὺν τῶν σχολείων καὶ διδασκάλων μας καὶ αἰσχυνόμεθα διὰ τὴν θηριώδη καὶ ζωώδη κατάστασιν ἥτις δσημέραι ἐπικρατεῖ καὶ ἐπεκτείνεται.

Δὲν εἴμεθα καθόλου, πρακτικοὶ ἄνθρωποι, θεωρητικοὶ ὅμως καὶ εἰς βαθμὸν ἀρκετὰ ὑψηλόν. Ἀλλ' ἐὰν θεωρητικῶς ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ μεταβάλῃ τοὺς λίθους εἰς ἄρτους, πρακτικῶς ὅμως ἀποθνήσκει τῆς πείνης. Ἐκτὸς τῶν ἐξερχομένων ἐκ τῶν σχολείων ἀγροτικῶν παίδων, οἵτινες ἐκεῖ μέσα ἀπεκδύονται τὸν γεωργικὸν σκοῦφον καὶ ἐνδύονται τὸν διδασκαλικὸν μανδύαν καὶ οἱ ἐκ τῶν πόλεων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπερχόμενοι, οὐδὲν ἄλλο, ἢ ἐργάται τῆς ἀεργίας καὶ τῆς ἐξευγενίσεως τῆς χειρὸς κυνηγοῦσι νὰ γείνωσι. Δικηγόροι καὶ ἰατροί, ἰατροὶ καὶ δικηγόροι. Βδέλλαι δηλαδὴ τῆς ἀνθρωπότητος· τίποτε ἄλλο, διότι ὁ τεχνίτης καὶ ὁ βιομήχανος εἶνε βάναυσος. Μετὰ μίαν λοιπὸν δεκαετίαν ἢ εἰκοσαετίαν αἱ πόλεις τῆς νήσου θὰ κατοικῶνται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ δικηγόρων καὶ ἰατρῶν καὶ τὰ χωρία θὰ ἐρημωθῶσι γεωργῶν. Τί ὅμως πρὸς τοῦτο; Ἀρκεῖ—λέγομεν θεωρητικῶς—ὅτι ἡ ράχις τῆς νήσου θὰ ἐξευγενισθῇ πλέον φέρουσα ἐπιστήμονας καὶ λογίους. Τὸν ἄρτον ὅμως; τὶς θὰ μᾶς τὸν χορηγῇ; Ἡ πληθὺς τῶν ἀσθενειῶν, τῶν δικῶν, τῶν μαθητῶν; ἀλλ' εἰς αὐτοὺς τίς θὰ τὸν δίδῃ;

Τὸ κακὸν προχωρεῖ φίλοι πατριῶται καὶ προχωρεῖ γιγαντιαίος βήμασι. Ἀναπνήψωμεν πρὸς Θεοῦ πλέον. Ἂς ἀσπασθῶμεν πρακτικωτέραν ὁδόν. Ἂς μεριμνήσωμεν πρῶτον περὶ τοῦ ἄρτου καὶ περὶ τῆς ἐνδυμασίας καὶ κατόπιν περὶ τῶν γλυκυσμάτων καὶ κοσμημάτων, διότι καὶ τὸ γλύκυσμα εἰς τὸν πεινα λέον στόμαχον καὶ τὸ κόσμημα εἰς τὸν γυμνὸν ἄνθρωπον φέρουσιν ὅλως ἀλλοῖα τοῦ προορισμοῦ των ἀποτελέσματα. Ἐπιθυμοῦμεν ὅλοι Γυμνάσιον ἀλλ' ἀντὶ τούτου εὐχῆς ἔργον καὶ σωτήριον θὰ ἦτο ἐὰν κατωρθοῦτο κατὰ πρῶτον, εἶδός τι πολυτεχνείου, ἐν ᾧ μερικαὶ κατ' ἀρχὰς καὶ περισσότεραι κατόπιν τέχναι ἀναγκαῖαι καὶ χρήσιμοι διὰ τὸν λαὸν νὰ διδάσκωνται.

Ἀνάγκη λοιπὸν προνοίας καὶ μερίμνης περὶ ὅλων τούτων ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων, ἄλλως τὸ κακὸν προχωρεῖ καὶ ἡ εὐθύνη θὰ ἐπιβαρύνῃ πάντοτε αὐτούς.

*

ΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

(συνέχεια)

Ἔκθεσις τῆς 4 Ἰουν. ὑπ' ἀριθ. 181.

Παρὰ τὴν ἔλθεσιν ταύτην, ἐμμένομεν φρονοῦντες ὅτι πραγματικὴ καὶ σπουδαία τῶν ἀκινήτων κτημάτων ὑποτίμησις ὑπάρχει ἐν Κύπρῳ. Οὐχὶ ἀλλοῦ παρὰ εἰς τοὺς κατηναγκασμένους δικαιικοὺς πλειστηριασμοὺς ζητητέα ἡ τούτου ἀπόδειξις. Ἡ ἔκθεσις νομίζει ὅτι δικαιολογεῖ τὴν μεγίστην καὶ καταπληκτικὴν ποσότητα τῶν τοιούτων πλειστηριασμῶν, συμβαινόντων ἐναντίον τοῦ ὑπὸ τὸ τουρκικὸν καθεσῶς συμβαίνοντος, δυνάμει νόμου ἀπαγορεύοντος τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων. Πρῶτον παρατηροῦμεν ὅτι ὁ νόμος οὗτος ἴσχυε μόνον διὰ τὰς γαίας τοῦ δημοσίου (ἀραζὲ-ἐμιριγὲ) καὶ ὅτι κατηργήθη πρὸ τῆς κατοχῆς· οὕτω τὸ αἴτιον, ὅπερ ὑποσηρίζει ἡ ἔκθεσις, δὲν εἶνε σπουδαῖον. Δέον νὰ ζητηθῇ ἕτερον. Ὀφείλομεν μᾶλλον ν' ἀποδώσωμεν τὴν ἔλλειψιν καταναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν, εἰς τὸ ὅτι τότε οἱ κύριοι ἀκινήτων ἦσαν φερεγγυώτεροι, καὶ εἰς τὸ ὅτι οἱ δανεισταὶ εὑρίσκοντο εἰς καλλιτέραν θέσιν ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν, καὶ ὅτι δὲν εἶχον μήτε συμφέρον μήτε ἀνάγκην νὰ βιάσωσι τοὺς ὀφειλέτας εἰς ἀπότισιν τῶν χρεῶν. Τὴν τούτου ἀπόδειξιν ὁ διευθυντὴς τοῦ χωρομετρικοῦ τμήματος δύναται νὰ εὕρῃ εἰς τὴν ἔλλειψιν τῆς καταπληκτικῆς ποσότητος τῶν κατὰ τῶν ὀφειλετῶν ἀποφάσεων ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν, ὡς τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰς ἡμέρας μας. Ἡ σύγκρισις ἣν πειρᾶται νὰ κάμῃ τῶν ἰδιωτικῶν πωλήσεων, οὐδὲν ἀποδείκνυσι, διότι ὁ ἀγοραστὴς ἔχει λόγους ὅλως ἀτομικοὺς ὅπως κάμῃ τὴν ἀγοράν. Ἡ αὔξησις, ἣν νομίζει ὅτι φανερώνει καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἀκίνητα τῆς Λευκωσίας, ἐξηγεῖται εὐκόλως ἐκ τοῦ ὅτι τὰ τῆς Λευκωσίας κτήματα, ἅτινα ἀνήκουσιν εἰς Τούρκους, ἐξ ἀρχῆς ἐκτιμηθέντα ὑπὸ Τούρκων, εἶχον ἐκτιμηθῇ χαμηλότατα, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἐκ τοῦ ὅτι αἱ περιβάλλουσαι τὴν Λευκωσίαν γαῖαι ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς οἰκοδομὰς ἐξ οὗ ἐπῆλθεν ἀνατίμησίς τις.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ τῆς ἐκθέσεως συντάκτης πλέει εἰς πλάνην, ὑποθέτων ὅτι τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τἄλλα διοικητικὰ διαμερίσματα, δι' ἅτινα ἐν τρύτοις ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ ὅτι δὲν ἔκαμεν ἐρεύνας. Ἐὰν εἶχε μελετήσῃ τὴν ἔκθεσιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Ὀκτωβρίου 1888 τοῦ διοικητοῦ Πάφου, θὰ μετέβαλλε γνώμην, τοὐλάχιστον διὰ τὰ ἀκίνητα τοῦ διαμερίσματος Πάφου. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ διαμερίσματα Ἀμμοχώστου καὶ Λάρνακος. Διὰ τὸ τῆς Κερυνείας, ὅπερ κατὰ τὴν γνώμην του περιλαμβάνει γαίας καταλλήλους πρὸς ἀμπελοφυτείαν καὶ καλλιέργειαν χαροποδένδρων, δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἡ ὑποτίμησις εἶνε ἀκόμη μεγαλειτέρα. Ὁ τῆς ἐκθέσεως συντάκτης δὲν ἀγνοεῖ τὰς τῶν ἀκινήτων πωλήσεις, αἵτινες ἐγένοντο πρόσφατως ἐν Κερυνείᾳ, κτημάτων σπουδαιοτάτων, πωληθέντων εἰς τὸ ἔκτον τῆς ἀξίας, εἰς ἣν εἶχαν πωληθῇ ὀλίγον τι πρὸ τῆς Ἀγγλ. κατοχῆς.

Ἐξετάσωμεν ἤδη τὸ ζήτημα τῶν φόρων ἐν λεπτομερείᾳ. Τὸ αὐτὸ ζήτημα μελετηθὲν γενικῶς κατέληξε πρακτικῶς εἰς τὸ ἂν ὁ τόπος πληρώνῃ ἀπὸ τῆς κατοχῆς διὰ φόρους μεγαλειτέραν ἢ μι-

κρότερα ποτότητα. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι παρελθούσης μιᾶς πενταετίας ἀπὸ τῆς κατοχῆς πρὸς μίαν πενταετίαν Ὀθωμανικήν, ὅπερ ἐστὶν ἡ μόνη καὶ βεβαία δυνατὴ βάσις, θὰ εὑρεθῇ ὅτι ὁ τόπος ἐπλήρωνε κατ' ἔτος εἰς τὴν Τουρκίαν κατὰ μέσον ὅρον £ 132,000 μὲ λίρ. ἀγγλ. πρὸς γρ. 120, καὶ ἔκπτωσιν τοῦ καιμὲ φέροντος σπουδαίαν διαφοράν, ἐνῷ σήμερον πληρώνει κατ' ἔτος εἰς τὴν Ἀγγλ. κυβέρνησιν £ 182,000 ἐξ οὗ μένει ὑπερβάλλον κατ' ἔτος £ 50,000.

Ἡ τῆς Κύπρου κυβέρνησις λαμβάνει μέσον ὅρον ἐπὶ ἑνέα ἐτῶν τῆς Ἀγγλ. κατοχῆς ὡς βάσιν καὶ εὑρίσκει ἐνιαυσίαν ποσότητα περίπου £ 170,000 πρὸς £ 132,000 αἵτινες εἰσεπράττοντο ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ μέσον ὅρον λαμβανόμενον ἐπὶ τῶν πέντε ἐτῶν τῶν προηγηθέντων τῆς Ἀγγλ. κατοχῆς, ὅπερ τῇ ἐπιτρέπει τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ὑπερβάλλοντος κατὰ £ 38,000. Αὕτη ἡ βάσις, ὡς τὴν ἐξεθέσαμεν, δὲν εἶνε ἀκριβής. Διότι ἂν ἐλαμβάνοντο ἐπίσης ἐννέα ἔτη τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως ἀντὶ τῶν ληφθέντων πέντε, ὡς ἐγένετο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, θὰ εὕρισκεν ποσότητα κατὰ πολὺ κατωτέραν τῶν £ 132,000, καὶ ἡ συνέπεια θὰ ἦτο διαφορὰ ἀνωτέρα τῶν £ 50,000 ἃς ἐσημειώσαμεν.

Καθ' ἡμᾶς ὑπὸ οἱονδήποτε τρόπον καὶ ἂν γείνωσιν οἱ λ)σμοὶ ἐξάγονται £ 50,000 περισσότερον παρὰ ὑπὸ τοὺς Τούρκους, κατὰ δὲ τὴν Κυβέρνησιν £ 38,000. Τοῦτο ἐπιβεβαιοῖ ὅτι ἡ τοιαύτη αὔξησις δὲν προέρχεται οὐσιωδῶς ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς, τὴν ὁποίαν πιστεύει μάλιστα ἐλαττωθεῖσαν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ τῶν τελῶν τοῦ τελωνείου. Ἐξητάσαμεν ἤδη τὸ ζήτημα ἐὰν ἐπῆλθεν ἐλάττωσις ἢ αὔξησις τῶν φόρων, καὶ ἀπεδείξαμεν ὅτι ἐπῆλθεν αὔξησις.

Ἐλέχθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις εὑρίσκει πλεόνασμα £ 28,000 προερχόμενον ἀπὸ τὸ Τελωνεῖον καὶ τοὺς ἐμμέσους φόρους, παρ' ὅσα εἶχεν ἡ Τουρκικὴ διοίκησις.

Ἐν πρώτοις ὑπάρχουν ἐν αὐταῖς νέοι ἢ αὐξηθέντες φόροι καὶ ἔπειτα £ 28,000 αὐταὶ δὲν ἀποτελοῦσι τὸ ὅλον τοῦ περιπλέον πληρωνομένου ποσοῦ. Γενικῶς δὲν ἐννοοῦμεν ποία εἶνε ἡ διαφορὰ διὰ τὴν Κύπρον ἐὰν μέρος τοῦ πλεονάσματος, ὅπερ σήμερον πληρώνει, θεωρῆται ὡς προϊὸν ἐμμέσων φόρων, καθόσον πάντοτε εἶνε ποσὸν φόρων πληρωνόμενον ὑπὸ τοῦ τόπου καὶ ἐξερχόμενον καὶ πτωχαίνει τὸ βαλάντιον αὐτοῦ.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν εἰσαγωγήν, γενομένων μάλιστα παραδεκτῶν τῶν σκέψεων τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ὑπάρχει ὑπερβάλλον κατ' ἔτος περίπου £ 54,000 τῆς εἰσαγωγῆς ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς, ἀλλ' ὅτι τὸ ὑπερβάλλον τοῦτο καλύπτεται ὑπὸ τῶν διὰ τὸν στρατὸν εἰσαγομένων καὶ ἄλλων πραγματειῶν μὴ θιγουσῶν τὰ Κυπριακὰ βαλάντια, ὅτι τὸ ἐξερχόμενον ποσὸν κατ' ἔτος ὑπὸ τὸ ὄνομα φόρου φθάνει τὰς £ 55,000 καὶ ὅτι αὐτὸ τὸ ἴδιον τοῦ φόρου ποσὸν ἐξήρχετο μεγαλείτερον, καὶ ἂν, ἐπαναλαμβάνομεν, ὅλα ταῦτα παραδεχθῶμεν, ἐμμένομεν λέγοντες ὅτι ὑπάρχει ὑπερβάλλον £ 30,000 ἐξερχομένων εἰς χρυσίον.

Εἴπαμεν ἤδη ὅτι τὸ ἄλλοτε ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ ὑπερβάλλοντος ἐξερχόμενον ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑπερβῇ τὰς £ 50,000 καὶ τὴν σήμερον £ 20,000 ἐξέρχονται διὰ μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων, ἕτεραι £ 10,000 δαπανῶνται ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς Κυβερνήσεως εἰς προμήθειαν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πραγμάτων αὐτοῖς χρησίμων, ἐνῷ ἡ μικρὰ ποσότης, ὅτις ἐχρειάζετο διὰ τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν, ἐδαπανᾶτο ἀναγκαίως εἰς τὸν τόπον. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ συγκρίσεως. Ποσότης £ 55,000 ἐξέρχεται κατ' ἔτος τοῦ τόπου ἡ δὲ ἑτέρα ποσότης £ 30,000 ὑπερβάλλον τῶν μισθοδοσιῶν τῶν ὑπαλλήλων μετὰ ὅσων οὗτοι καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐξοδεύουσιν διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴν τῶν αὐτοῖς χρησίμων.

Παραδεχόμενοι ὅτι τὸ ὑπερβάλλον τῆς εἰσαγωγῆς ἰσοσταθμίζει διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ στρατοῦ εἰσαγομένου, οὐδὲν ἧττον θὰ εἴπωμεν ὅτι £ 85,000 ἐξέρχονται ἀπὸ τὴν πτωχὴν Κύπρον, ἐλαττοῦσαι κατ' ἔτος τὸ κεφάλαιον αὐτῆς δι' ἴσου ποσοῦ. Τοῦτο εἶνε γεγονός, ὅπερ οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ καὶ τὸ ὁποῖον θᾶττον ἢ βράδιον θὰ περιαγάγῃ τὸν τόπον εἰς βεβαίαν πενίαν.

Ἐκ τούτου προκύπτει ὅτι ἡ Κύπρος ἀδυνατεῖ νὰ κάμῃ περαιτέρω τῶν ὑπαρχόντων φόρων πληρωμάς, χωρὶς νὰ τρέξῃ τὸν κίνδυνον ἀναπορεύκτου καὶ βεβαίας καταστροφῆς.

Διὰ τοῦ ὑπομνήματος ἐζητήσαμεν, καὶ ἐκλιπαροῦμεν παρὰ τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος, ὅπως εὐαρεσουμένη ἐπιδοκιμάσῃ ἵνα ἡ Κύπρος πληρώνῃ κατ' ἔτος μόνον £ 140,000, ποσότητα ἀνωτέραν κατά τι ἐκείνης ἣν ἐπλήρωνεν ὑπὸ τὴν Ὀθωμ. διοίκησιν. Ἐὰν αὐτὸ τὸ ποσὸν, ὅπερ ἐστὶν ὁ ἀνώτατος ὅρος, γείνῃ δεκτὸν, οἱ φορολογούμενοι Ἄγγλοι δὲν θὰ ὑποσῶσι νέας θυσίας, φθάνει μόνον ἡ Κυβέρνησις, παραδεχομένη τὸ μέτρον τοῦτο, ν' ἀποφασίσῃ ὅπως προβῇ εἰς σπουδαίας ἐλαττώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων, ἐπιδεκτικοῦ νὰ ὑποχῇ τοιαύτας ἄνευ βλάβης τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, ἥτις ἐντελέστατα θὰ ἐξακολουθῇ λειτουργοῦσα ἐὰν, γιγνομένης τινὸς ἐξαιρέσεως πάντοτε ὑπὲρ τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, οἱ διάφοροι κλάδοι αὐτῆς ἀνετίθεντο εἰς ἐντοπίους ὑπαλλήλους ἔχοντας ἐπὶ κεφαλῆς Ἄγγλους προϊσαμένους. Ἐκτὸς τούτου, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις κατορθώσῃ τὴν μετατροπὴν τοῦ φόρου θὰ προέλθῃ ὠφέλειά τις ἐξ αὐτῆς, ὡς συνέβη καὶ εἰς ἄλλα κράτη καὶ τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν, καὶ ἂν ἐν τέλει ἀπολαύσῃ σύμβασίν τινα περὶ τοῦ ἄλατος μετὰ τῆς Ὀθωμ. Κυβερνήσεως, τὰ ὠφελήματα ταῦτα θέλουσι καταξῆ σπουδαῖα καὶ εἰς βαθμὸν ἐπιτρέποντα τῷ Ἀγγλικῷ ἔθνει, ἐνεργήσαντι τὴν κατοχὴν τῆς Κύπρου δι' ὑψηλὰς πολιτικὰς βλέψεις, ἐπιτρέποντα, λέγομεν, ὄχι μόνον ν' ἀποφύγῃ νέας θυσίας χάριν αὐτῆς τῆς κατοχῆς, ἀλλ' ἀκόμη, καιροῦ βοηθοῦντος, ν' ἀποφύγῃ αὐτὰς καθ' ὁλοκληρίαν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἄλλας τῆς Νήσου αἰτήσεις μεταξὺ τῶν ὁποίων καταλέγεται καὶ ἡ σύστασις ἀγροτικῆς Τραπέζης, αἰτήσεις μὴ θιγουσαι ποσῶς τὸ ζήτημα τῶν ἐσόδων, ἀλλ' αἵτινες ἐνδιαφέρουσι ζωηρῶς τὸν τόπον, κολακευόμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι θὰ κατοχυρωθῶσιν ἄξιαι τῆς εὐνοϊκῆς προσοχῆς τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος, πρὸς Ἣν λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ συζήσωμεν ἰδιαίτατα τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, ζήτημα κατ' ἐξοχὴν ζωτικὸν διὰ τὸν τόπον ὅστις περιῆλθεν ὑπὸ τὴν Βρεττανικὴν διοίκησιν καὶ ὅστις ἐκ τούτου μάλιστα δικαιοῦται νὰ ἐλπίσῃ μέλλον εὐτυχές, καὶ τοιοῦτον οἷον τὸν ἔκαμε νὰ φαντασθῇ ἡ σημαία τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος εὐθὺς ἀφοῦ ἀνεπετάσθη παρ' ἡμῖν.

(ἀκολουθεῖ).

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἀφίκετο εἰς Λάρνακα ἐξ Ἀλεξανδρείας διὰ τοῦ Γαλλικοῦ ὁ Α. Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Ἐν Καίρῳ ἔτυχε λαμπρᾶς ὑποδοχῆς ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε Κυπρίων, παρεκλήθη δὲ καὶ ἐλειτούργησεν εἰς τὸν ἅγ. Νικόλαον τὴν 31 Σεπτεμβρίου ἡμέραν Κυριακήν. Τὴν 5 Σεπτεμβρίου ὑπέστρεψεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἔνθα κατὰ πρόσκλησιν ἐπίσης τῶν Κυπρίων ἐλειτούργησεν ἐν τῷ ναῷ Εὐαγγελιστρίας κατὰ τὴν 8 Σεπτεμβρίου ἑορτὴν τῆς Κυπρ. Ἀδελφότητος. Ἐν Λάρνακι ἐπεύσθη εἰς ὑποδοχὴν του πλεῖστοι πολῖται μέχρι τῆς ἀποβάθρας, καὶ πολλοὶ μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου. Καὶ Λευκωσιάται ἀρκετοὶ κατῆλθον ἐπὶ τούτῳ εἰς Λάρνακα.

*
* *

Διὰ τοῦ Γαλλικοῦ τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἀνεχώρησε διὰ Παρισίους ὁ ἀξ. Σχολάρχης τῆς πόλεώς μας κ. Λ. Θεμιστοκλέους.

*
* *

Οὔτε νὰ τραγῳδοῦμεν δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται πλέον. Χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ νόμος ἐμποδίζων τὴν τραγουδιὰν, ἐὰν κανεὶς χωρικὸς ἀποφασίσῃ νὰ διώξῃ πρὸς στιγμὴν τοὺς καταβασανίζοντας αὐτὸν λυπηροὺς συλλογισμοὺς διὰ τοῦ τρόπου τούτου, κινδυνεύει νὰ ἴδῃ αἴφνης ἄνωθέν του κανένα Ἄγγλον, φυλάττοντα τὸν ρυθμὸν ἐπὶ τῆς ράχεώς του διὰ τοῦ μαστιγίου του, ὡς ἔπαθε πρόχθες εἰς τὸ χάνι τοῦ Σύννου ὁ ἐξ Ἀθηαίνου Περικλῆς Γιαννῆ, ὅστις καὶ κατόπιν ἐφυλακίσθη καὶ κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου εἰς δεκασέλινον πρόστιμον. Βεβαίως δὲν πρέπει νὰ ταράττῃ τις τὴν ἡσυχίαν τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ καὶ τὰ συστήματα αὐτὰ τῶν χωρικῶν μας δὲν κόπτονται διὰ τοῦ τρόπου τούτου. Ἡ πρέπει νὰ γείνῃ νόμος καὶ νὰ δημοσιευθῇ, ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ τραγουδιά, διὰ νὰ λάβῃ ἕκαστος τὰ μέτρα του, ἢ τὰ καταστήματα, τῶν ὁποίων οἱ εὐγενεῖς θαμῶνες δὲν ἐννοοῦν νὰ ταράττεται ἡ ἡσυχία των, νὰ μὴ ἦνε μεταξὺ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν χανίων εἰς τὰ ὁποῖα συναθροίζονται οἱ χωρικοί.

*
* *

Ἀντικαταστάτης ἐν τῷ δικαστηρίῳ Ἀμμοχώστου τοῦ ἐπ' ἀδείᾳ ἀναχωρήσαντος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀξιοτ. κ. Χρ. Παπαδοπούλου, διωρίσθη ὁ ἀξιότ. κ. Σ. Μ. Ἐμφιετζῆς.

*
* *

Ὁ ἑλληνοδραματικὸς θίασος Σοφοκλῆς ἀφικνεῖται εἰς Λεμησσὸν περὶ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου, ἄρχεται δὲ τῶν παραστάσεών του ἀπὸ τῆς 15 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἅμα τῇ ἀφίξει του, ὁ γραμματεὺς τούτου θὰ μεταβῇ καὶ εἰς τὰς πόλεις Λάρνακα καὶ Λευκωσίαν, ὅπως συνεννοηθῇ καὶ μεταβῇ καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτὰς ὁ θίασος. Ταῦτα διὰ τοὺς ἐκ τῶν πόλεων τούτων αἰτοῦντας παρ' ἡμῶν πληροφορίας.

*
* *

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα χωρικός τις ἐνταῦθα εὗρε τὸν θάνατον ἐκ κεντήματος μελίσσης. Οὗτος ἔτρωγε σταφυλὰς ἐφ' ὧν ὑπῆρχον μέλισσαι, ἀπροσέκτως δὲ ἔβαλε καὶ μίαν ἐξ αὐτῶν ἐντὸς τοῦ στόματός του ἥτις τὸν ἐκέντησε, τὸ δὲ ἀναπτυχθὲν κατὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ στόματός του καὶ τοῦ λαιμοῦ αἴθημα ἐπέφερεν ἀσφυξίαν ἐξ ἧς ἐπῆλθεν ὁ θάνατος.

*
* *

Ἀπὸ τῆς 2 Σεπτ. ἤρξατο ἐκδιδομένη ἐν

Ἀθήναις ἡ Ἀθηναϊκὴ νέα ἐφημερὶς ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Μαυρομένους. Περιότερα περὶ αὐτῆς προσεχῶς.

* * *

Λύριον θέλει δοθῇ ὡς τελευταία παράστασις ἀποχαιρετισμοῦ (ἐκ μέρους τῶν ἠθοποιῶν, νέων τῆς πόλεώς μας, φοιτητῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Ἀθηνῶν, οἵτινες καὶ ἀπέρχονται ὅτον οὕπω) τὸ πεντάπρακτον δρᾶμα ὁ «Ἀπαίσιος τάφος» πολύπλοκον καὶ συγκινητικώτατον καὶ ἡ κωμῳδία «Παρεξηγήσεις ἐπὶ παρεξηγήσεων». Αἱ προγυμνάσεις ἐγένοντο μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας, προμηνύεται δὲ ἐπιτυχία καὶ μεγάλη συρροή. Κατὰ τὰ διαλείμματα θ' ἀνακρούωνται ἐπὶ κλεδοκυμβάλου ἐκλεκτὰ τεμάχια μουσικῆς.

* * *

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας ἄρχεται κατερχόμενος τοῦ Τρωόδους ὁ ἀγγλικὸς στρατός.

* * *

Ἠφανίσθησαν τὰ σελλίνια ἐκ τῆς ἀγορᾶς μας. Δυσκόλως εὑρίσκει τις τοιαῦτα ν' ἀνταλλάξῃ διὰ λίρας. Τοῦτο συμβαίνει διότι μ' αὐτὸ τὸ ἐλεεινὸν νομισματικὸν σύστημα τὸ ὁποῖον ἠκολουθήσαμεν, ἔχομεν ὑπερτιμημένην τὴν γροσάραν καὶ ὑποτιμημένα τὰ σελλίνια. Εἰς Λευκωσίαν καὶ Λάρνακα διὰ ν' ἀγοράσῃ τις ἓν σελλίνιον πρέπει νὰ δώσῃ 9 γροσάρας, ἐνῶ ἡμεῖς δίδαμεν ὀλιγωτέρας. Ἄρα ἔχομεν ὑπερτιμημένην τὴν γροσάραν. Ἐσχάτως ἔφερεν ἡ Αὐτ. ὀθωμανικὴ Τράπεζα πρὸς εὐκολίαν τῶν συναλλαγῶν μερικὰ δισέλινα, ὧν τὰ πλεῖστα εἶνε τῆς νέας ἐκκοπῆς ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τοῦ Ἰωβιλαίου τῆς Ἀνάσσης ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐξέλιπον.

Ἡ δεινοτάτη τῶν συμφορῶν ἔπληξεν αἴφνης ἐν μέσῃ καρδίᾳ τὸν καλὸν καὶ παρὰ πᾶσιν ἀγαπητὸν συμπολίτην ἡμῶν κ. Ἀγαθοκλῆν Φραγκούδην δικηγόρον. Ἡ σύζυγός του Ἀρτεμισία, θυγάτηρ τοῦ μακαρίτου Μαρκαντώνη Λευκωσιάτου, καίπερ πάσχουσα ἐκ χρονίου νοσήματος, ἀλλὰ καλῶς καὶ ἐπιμελῶς περιποιουμένη καὶ εὑρισκομένη εἰς θέσιν καθ' ἣν δὲν ἐθεωρεῖτο τόσον προσεχὴς ἡ συμφορά, ἔδωκεν ἀπροσδοκήτως τὸ μοιραῖον τέλος τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἑσπέρας, τὴν δ' ἐπιοῦσαν Πέμπτην περὶ τὴν 3. μ. μ. ἐκηδεύθη μεγαλοπρεπῶς, συμμετασχόντος ὅλου τοῦ Κλήρου τῆς πόλεως καὶ συρρεύσαντος πολλοῦ πλήθους πολιτῶν. Ὁ σκληρὸς θάνατός της ἐπίκρανε τὸν βίον γηραιᾶς μητρὸς, φιλτάτου συζύγου, ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ, καὶ τριῶν—δύο ἀρρένων καὶ ἑνὸς Θήλεος—προσφιλῶν, τέκνων, εἰς συλλυπούμενοι εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν, τῇ δὲ θανούσῃ τὴν ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Ἀμβραὰμ κατάταξιν.

Ἐν τῷ Χωρίῳ Τρικώμῳ ἀπεβίωσε πλήρης ἡμερῶν, εἷς ἐκ τῶν σπανιωτάτων ἱερέων κατά τε τὴν ἀρετὴν, τὴν εὐλάβειαν, τὸ σεβάσμιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὸν πρὸς τὰ θεῖα ζῆλον του, ὁ παρὰ πᾶσι σεβαστὸς καὶ ἀγαπητὸς παπᾶ Λουκᾶς.

Ζήσας κατὰ τὴν νεότητά του εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν, εἰς ἣν προσελήφθη ὑπὸ τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου, ἔμαθε κάλλὰ γράμματα, φοιτήσας εἰς τὰ τότε σχολεῖα, καὶ καλὰ μουσικὰ παρέδοθη παρὰ τοῦ τότε ψάλτου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἰεζεκιήλ. Ἀκολούθως ἀπεσύρθη καὶ ἔζη εἰς τὸ χωρίον Τρίκωμον σεβόμενος παρὰ πάντων ὡς κοινὸς πατήρ. Ἀφῆκε σύζυγον καὶ τέκνα καλῶς ἀποκατεστημένα. Γαῖαν ἔχοι ἐλαφράν.

Ἀξιότιμος σύνταξις τῆς «Σάλπιγγος»

Παρακαλοῦμεν τὴν Α. Παιερότητα τὸν Ἀγ. Κυρηνείας νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του ἐπὶ τοῦ μοναστηρίου τῆς Κωμοπόλεώς μας διότι παρεξετράπη πολὺ τοῦ προορισμοῦ δι' ὃν ἐτάχθη, μετεβλήθη εἰς... Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Α. Π. ἀγνοοῦσα τὰ συμβαίνοντα, θὰ σπεύσῃ ἀμέσως εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ πράγματος, διὸ καὶ ἀποφεύγομεν νὰ λαλήσωμεν ἐκτενέστερον πρὸς τὸ παρόν. Εἶνε λυπηρὰ καὶ λίαν ἀξιόμεμπτος, ἅμα δὲ καὶ προσβλητικὴ διὰ τὴν Κωμόπολιν ἡ κατάστασις εἰς ἣν περιῆλθεν ἀρχαῖον μοναστήριον, ὅπερ πρὸ ὀλίγων ἔτι χρόνων κατῳκεῖτο ὑπὸ κληρικῶν καὶ ἐφαίνετο λίαν εὐπρεπές.

Μόρφου τῇ 8 Σεπτεμβρίου 89.

Εἷς κωμοπολίτης.

«ΠΡΟΟΔΟΣ»

Σύγγραμμα περιοδικὸν μετὰ εἰκόνων ὃ τεῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον ἐν Βιέννῃ.

Περιεχόμενα τοῦ ΙΔ'. τεύχους: Ἡ ἀρχιδούκισσα Μαρία Θηρεσία (εἰκών).—Περὶ φιλοτιμίας· ψυχολογικὴ μελέτη.—Ἀποφθέγματα καὶ γνῶμαι.—Τὰ ἄτιμα ἑκατομμύρια (συνέχεια)—Ἡ Κατίνα (εἰκών).—Πρακτικαὶ γνώσεις.—Περίεργοι ἰδιότητες ἀριθμῶν.—Ἱπποπόταμοι ἐν τῷ βορβόρῳ (μετὰ εἰκόνος).—Ἱστορικὰ ἀνέκδοτα.—Παγκόσμιος ἔκθεσις Παρισίων.—Ἐρρῖκος Φὸν Ἀντζελὴ (μετὰ εἰκόνος).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-ος-:—

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ «Παλιγγενεσία» ἐξ ἀρίστης πηγῆς ἀρυομένη συνήθως τὰς πληροφορίας ἀγγέλλει ὅτι διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν δυνάμεων ἡ Πύλη θ' ἀποδεχθῇ τὰ πλεῖστα αἰτήματα τῶν Κρητῶν. Κατ' ἄλλο τηλεγράφημα, ἡ ἐπαναστατικὴ Ἐπιτροπὴ μετέφερε τὴν ἕδραν της ἐξ Ἀποκορώνων εἰς Λάκκους. Ὁ Σακὶρ πασᾶς προὐτίθετο νὰ καταβάλῃ τὰ Ἀποκόρωνα, ἀλλ' ἀπέσχε μαθὼν ὅτι οἱ ἐπαναστάται ἀπόφασιν εἶχον ν' ἀντισταθῶσιν ἀπεγνωσμένως. Ἄλλως τὰ τουρκικὰ στρατεύματα γίνονται εὐμενῶς δεκτὰ παρὰ τῶν κατοίκων.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Πάπα.

Ἐκ Ρώμης τηλεγραφοῦσι πρὸς τὴν «Γαλλικὴν Δημοκρατίαν»: «Ὅτε τὸ πρῶτον, κατὰ Ἰούλιον, ἐφημερίδες τινὲς, ἔχουσαι συνήθως ἀσφαλεῖς πληροφορίας, ἀνήγγειλαν ὅτι ὁ Πάπας διενοεῖτο νὰ καταλίπῃ τὴν Ρώμην, ἡ εἴδησις ἐφάνη ἀπίθανος. Σήμερον ὅμως, παρὰ τοῖς ἐπισήμοις κύκλοις ἐνταῦθα ἐπείσθησαν ὅτι Λέων ὁ ΙΓ' ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, προσθέτουσι δὲ ὅτι ὁ Πάπας καὶ οἱ σύμβουλοί του διστάζουσι μόνον ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῆς διαμονῆς αὐτοῦ.

Λονδῖνον 1—Ὁ αὐτοκρατορικὸς διάδοχος τοῦ ρωσσικοῦ θρόνου ἀφίκετο εἰς Ἀνόβερον, ἔνθα ἔτυχεν ἐνθέρμου ὑποδοχῆς παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας.

Ὁ κ. Στάνλεϋ ἀναμένεται ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς περὶ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου. Ὁ Ἐμὶν θέλει παραμένει ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

Παρίσιοι 30—Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μονάκου ἀπεβίωσε.

Αἱ προσπάθειαι τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς τριπλῆς συμμαχίας, ἵνα ὑποκινήσωσι τὸ ζήτημα τῆς Ἀρμενίας θεωροῦνται ὡς στρατήγημα τούτων, ὅπως ὁ Σουλτάνος προσχωρήσῃ εἰς τὴν τριπλῆν συμμαχίαν.

Ὁ ἀπεσταλμένος τῆς Σερβίας ἐνεχείρισε σήμερον ἐκ Βουκουρεστίῳ διακοίνωσιν καθησυχαστικὴν περὶ τῶν σερβικῶν ἐξοπλισμῶν.

Σοφία 31—Δώδεκα μέλη τῆς βουλγαρικῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐπροσωποκρατήθησαν ἐντεῦθα ὡς ὀργανώσαντα διαδήλωσιν πρὸς παχηγυρισμὸν τῆς ἐπετείου ἑορτῆς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας καὶ παραβάσας ἐκδόντα πολιτικὰς ἐγκυκλίους. Εἶτα ἀπελύθησαν ἀλλ' ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις σκέπτεται περὶ τῶν ληπτέων μέτρων.

Σερβία καὶ Βουλγαρία

Αἱ διαδοθεῖσαι ἀνησυχητικαὶ φῆμαι περὶ γινομένων ἐξοπλισμῶν ἐν Σερβίᾳ προὐκάλεσαν ἀνταλλαγὴν εἰρηνικῶν καὶ φιλικῶν διαβεβαιώσεων μεταξὺ Σερβίας καὶ Βουλγαρίας.

Χολέρα. Κατὰ τὰς βυζαντινὰς ἐφημερίδας ἡ χολέρα μετεδόθη ἤδη καὶ εἰς τὴν Περσίαν, ὅπου μέχρι τοῦδε ἐγένοντο ὑπὲρ τὰ 100 κρούσματα.

Τηλεγράφημα ἐξ Ὀδησσοῦ πρὸς τὰς βυζαντινὰς ἐφημερίδας ἀγγέλλει ὅτι ἡ εἰδικὴ ἀμαξοστοιχία, ἥτις ἔφερε τὸν Σάχην ἀπὸ Βολοκίζεκ εἰς Ὀδησσὸν ἐξετροχιάσθη, καὶ ἡ ἁμαξα ἐν ᾗ εὑρίσκετο ὁ Περσῶν μὸνάρχης ἀνετράπη. Ὁ Σάχης εὐτυχῶς ἠδυνήθη νὰ ἐξέλθῃ διὰ τοῦ παραθύρου.

—Βεβαιοῦται ὅτι ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνέσκηψε χολέρα καὶ ὅτι ἀπεθνήσκουσιν ἐξ αὐτῆς περὶ τοὺς ὀκτακοσίους καθ' ἑκάστην, ἀλλ' ὅτι ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀπαρνεῖται αὐτὴν διὰ τὰ καθησυχάσῃ τὰ πνεύματα, ἀποδίδουσα τοὺς θανάτους εἰς τὸν Δάγγειον πυρετὸν τὸν φύσει ἀκινδυνον.

—Τὰς ἐκ Κρήτης εἰδήσεις αἱ πλεῖσται αἱ ἐφημερίδες ἀναγράφουσιν ἐκ τῶν Τουρκικῶν τῆς Κω)πόλεως φύλλων δεότι οὐδεμία ἐπιτρέπεται ἔξοδος ἐφημερίδων ἢ δι' ἄλλου μέσου εἰδήσεων ἐκ τῆς νήσου. Κατὰ τὰς τελευταίας λοιπὸν τουρκικὰς ἐφημερίδας διὰ τηλεγραφήματός του ὁ διοικητὴς Σακὴρ πασᾶς πρὸς τὴν Πύλην, ἀγγέλλει ὅτι ἡ τάξις καὶ ἡ ησυχία ἀπεκατεστάθησαν πλήρεις καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἡρακλείου καὶ αἱ ἐκατέρωθεν διαπραγμαὶ ἐπαύσαντο, ἀφοπλισθέντων τῶν χριστιανῶν καὶ μουσουλμάνων. Ἀντάρται ὀλίγοι ἔμειναν καταφυγόντες εἰς Κίσσαμον ὅπου ἀπεστάλη στρατὸς εἰς καταδίωξίν των. Τὰ αὐτὰ σχεδὸν τηλεγραφεῖ καὶ ὁ ἐν Χανίοις πρόξενος τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν.

Κωνσταντινούπολις, 1)13 Σεπτ.—Ἡ δούκισσα τῆς Κουμβερλάνδης ἀνεχώρησεν. Χθὲς ἐν τῷ μεγάρῳ Ἀμαλιενβοῦργ παρετέθη οἰκογενειακὸν γεῦμα, οὗ συμμετέσχον τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς συγγενεῖς. Τὸ ἑσπέρας ἐρωταγωγήθη λαμπρῶς τὸ θαλαμηγὸν Δερβάζα, ἐπαιάνιζε δ' ἐπ' αὐτοῦ ἡ μουσική.

Ἀννόβερον 1.—Τὸν Τσάρεβιτς ὑπεδέθη εἰς τὸν σταθμὸν ὁ αὐτοκράτωρ, περιπτυχθεὶς καὶ φιλήσας αὐτὸν ἐπανειλημμένως. Αὐτοκράτωρ καὶ Τσάρεβιτς ἀπῆλθον ἐπὶ τεθρίππου ἀνοικτῆς ἁμάξης εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἔνθα τὸν διάδοχον τοῦ ρωσσικοῦ θρόνου ἐδεξιώθησαν συμπαθέστατα, ἡ αὐτοκράτειρα καὶ ὁ στρατάρχης πρίγκηψ Ἀλβέρτος.

Λονδῖνον 1—Κατὰ τὴν «Σημαίαν», ὄργανον τοῦ ὑπουργείου, ὁ Θιάτις ἐπέτρεψε ἀκρόασιν παρὰ τοῦ Σουλτάνου, συνέστησεν αὐτῷ τὴν ἀποδοχὴν τῶν νομίμων εὐχῶν τῶν Ἀρμενίων. Τὸ διάβημα ἐπετύγχανε βαθείαν αἴσθησιν εἰς τὸν Σουλτάνον, ὅστις ὑπεσχέθη ὅτι θὰ λάβῃ σύντομα μέτρα.—Ὁ «Χρόνος», ἐλέγχων τὰς παραλογιστικὰς σκέψεις, φοβεῖται μὴ τὰ κράτη τοῦ Αἵμου δελεασθῶσιν ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, περιέλθῃ δ' εἰς δυσχερῆ θέσιν ἡ αὐστριακὴ πολιτική.

Ἐκ Λονδίνου ἐπιστέλλουσι πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις «Διπλωματικὸν Μνήμονα», ὅτι λόγος γίνεται ἐν τοῖς ἐπισήμοις κύκλοις περὶ συγκλήσεως εὐρωπαϊκοῦ Συνεδρίου πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ὑφισταμένων ἐκκρεμῶν ζητημάτων τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἀρμενίας.

Οἱ κατὰ τοὺς γάμους τοῦ Διαδόχου Ξένοι στόλοι.

Ἀθῆναι 30.—Ἡ δευτέρα μοῖρα τοῦ ἰταλικοῦ στόλου, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν θωρηκτῶν «Ναυπάκτου», «Ρουγιέρου Λαυρία», ἐκ τοῦ καταδρομικοῦ «Τριπόλεως» καὶ τῶν τορπιλοβόλων «Ἀστοῦ» καὶ «Ἱέρακος», θ' ἀποπλεύσῃ τῇ 8 Σεπτεμβρίου εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας, ἵνα εὑρεθῇ εἰς τὸν Πειραιᾶ» κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν γάμων τοῦ Διαδόχου. Τῆς μοίρας θὰ ἡγῆται ὁ ἀντιναύαρχος Κανεβάρος, οὗ ἡ σημαία θὰ κυματίζῃ ἐπὶ τῆς «Ναυπάκτου». Ὁ διάδοχος τοῦ ἰταλικοῦ θρόνου πρίγκηψ τῆς Νεαπόλεως θ' ἀπέλθῃ εἰς Πειραιᾶ ἐπὶ τοῦ θαλαμηγοῦ «Σαβοΐας». Τὸ γερμανικὸν θωρηκτὸν «Χοεντζόλλερν» διετάχθη ν' ἀποπλεύσῃ ἐκ Κιέλλου τῇ 20 Σεπτεμβρίου καὶ νὰ καταπλεύσῃ εἰς τὸν λιμένα τῆς Γενούης, ἔνθα τῇ 10 Ὀκτωβρίου θὰ ἐπιβιβασθῇ τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος τῆς Γερμανίας καὶ ἡ ἡγεμονὶς Σοφία μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν της. Τὸ καταδρομικὸν «Εἰρήνη», οὗ ἐπιβαίνει ὁ πρίγκηψ Ἕρρικος, διετάχθη νὰ καταλίπῃ τὴν 10 Σεπτεμβρίου τὸ Κίελον, διευθυνόμενον εἰς τὴν Μεσόγειον.

Οἱ ναοὶ κατὰ τοὺς γάμους τοῦ Διαδόχου.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου θὰ ἐκδώσῃ λίαν προσεχῶς ἐγκύκλιον πρὸς ἁπάσας τὰς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων τοῦ Διαδόχου θὰ τελεσθῇ ἐν αὐταῖς ἐπίσημος δοξολογία, εἰς ἣν θὰ παραστῶσιν ἅπασαι αἱ ἀρχαί. Ἀπὸ τοῦδε δὲ τὸ ὑπουργεῖον ἐμερίμνησεν ὅπως λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐπίτροποι τῶν ναῶν, ὅτι δέον τὴν ἡμέραν ἐκείνην οἱ ναοὶ νὰ ὦσι κεκαλλωπισμένοι ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς. Πρὸς τοῦτο οἱ ἐπίτροποι θὰ ζητήσωσι τὴν συνδρομὴν τῆς οἰκείας δημοτικῆς ἀρχῆς. Ἐπίσης θὰ ληφθῶσι καὶ ἄλλα μέτρα ὅπως τὸ εὐτυχὲς γεγονὸς τῶν γάμων τοῦ Διαδόχου ἑορτασθῇ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὅσον οἷόν τε μεγαλοπρεπῶς.

Ὁ Γαλλικὸς στόλος.

Ὁ «Γαλάτης» καὶ ἄλλαι παρισιναὶ ἐφημερίδες παροτρύνουσι τὴν κυβέρνησιν ν' ἀποστείλῃ ἅπαντα τὸν γαλλικὸν στόλον τῆς Μεσογείου εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων τοῦ Διαδόχου πρὸς ἀντεπίδειξιν κατὰ τῆς ναυτικῆς διαδηλώσεως τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Τῇ συντάξει τῆς «Σάλπιγγος»

Ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» ἐμπαθοῦς κατὰ τοῦ πρώην Ἀρχιερέως μὰς διατριβῆς οὐδεμίαν ἀληθῶς προὐξένησεν ἡμῖν ἀπορίαν. Ἀπορίαν μόνον προὐκάλει παρὰ τοῖς εὖ εἰδόσι τὰ τε πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα ἡ βραδύτης τῆς ἐναρξεως τοιούτων καὶ παρομοίων. Διὸ καὶ οὐδεμίαν διάθεσιν ἔχομεν κατὰ τοῦ γράψαντος ὡς πρὸς τὰς ἀνακαλύψεις καὶ ἀποκαλύψεις, ἃς δικαιώματι τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐποιήσεν, ἐλευθέρας ὠχῶν εἰσόδου εἰς ἅπαντα τὰ δωμάτια τῆς Μητροπόλεως καὶ δὴ καὶ εἰς τὰ δεσποτικά, καὶ αἱ ὑφ' αἱ (ἀποκαλύψεις) ὀφείλονται εἰς τὴν θαυματουργὸν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος δύναμιν εἰς οὗ τὴν χάριν προσέτρεξε καὶ ὁ ἐνδιαφερόμενος. Προτιθέμεθα μόνον ἐν συντόμῳ νὰ ἀποδώσωμεν αὐτῷ ἐκ τῶν γραφομένων του τὸν ἁρμόζοντα χαρακτηρισμόν, ὅπως γνῷ ὁ ἐνδιαφερόμενος καὶ οἱ περὶ τῆς ρυπαρογραφίας του ἐνδιαφερόμενοι ὅτι καὶ ἀχωρίσταται μίνες, ὡς ἐλλιθηδὸν δημοσθῆ, ἔχουσι μέρος ἐκ τοῦ πράγματος ἐλείπου τοῦ καλυβιένδου τοῦ ψεύστου λιβελλογράφου. Λέγει ὅτι εἶναι ἐνδιαφερόμενος· τοῦτο εἶνε βέβαιον, ἀλλ' οὐχὶ βεβαίως, ἐνδιαφερόμενος ὡς πρὸς τὴν Μητρόπολιν, καὶ τὰ μητροπολιτικὰ πράγματα, διότι, ἐὰν ἐνδιεφέρετο διὰ τὴν Μητρόπολιν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, πῶς δὲν παρουσιάσθη ἔκτοτε, κατὰ τὰς μεταβολὰς καὶ ἐγκαθιδρύσεις νέου ἀρχιερέως, νὰ ἐξετάσῃ καλῶς τὰ ὑπὸ τοῦ πρώην τῷ νέῳ ἀρχιερεῖ καὶ τῇ ἐπὶ τούτῳ Ἐπιτροπῇ παραδοθέντα πράγματα καὶ νὰ διαρρήξῃ ὡς νῦν τὰ ἱμάτιά του ὅτι ψευδῆ ἦσαν, ὅσα ἔκτοτε ἐδημοσιεύθησαν;

Ὁ περινοΰστατος προσκυνητὴς τοῦ ἁγ. Ηαντελεήμονος ἀφοῦ, ὡς λέγει, ἡ Ἐπαρχία θὰ διορίσῃ Ἐπιτροπὴν νὰ ἐξετάσῃ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ πρώην, διατὶ δὲν ἐκρατήθη ἀκόμη ὀλίγον νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς λέγει οἱ λογαριασμοὶ καὶ τότε, ὡς μέλος βέβαιον τῆς σχηματισθησομένης Ἐπιτροπῆς, νὰ δημοσιεύσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν του; Δύναται νὰ μᾶς ἀποδείξῃ ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο ζητεῖ ἡ Ἐπαρχία; Ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ τῷ ἀποδείξωμεν ὅτι προτροπὰς πρὸς τοῦτο λαμβάνει ἡ Ἐπαρχία ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, (οὐχὶ εἰς τὰ Μητροπολιτικὰ πράγματα).

Ἀσχάλλει καὶ ἀγανακτεῖ ὁ βαθύνους ἐνδιαφερόμενος ὅτι ἡ Μητρόπολις εἶνε κενή, ἑτοιμόρροπος, ὅτι ὀφείλονται φόροι 4—5 ἐτῶν κλ. κλ. Δύναται νὰ μᾶς ἀποδείξῃ ποῖος ἄλλος μητροπολίτης ἀφῆκε τὴν μητρόπολίν του εἰς καλλιτέραν ἢ καὶ εἰς ὁμοίαν κατάστασιν, ἀναλαβὼν συγχρόνως παρομοίας πρὸς τοὺς ἐπαρχιώτας του ὑποχρεώσεις καὶ εἰσπράττων ὅσα ὁ πρώην ἀρχιερεύς μας εἰσέπραττε;

Ὁ λίαν προνοητικὸς περιηγητής μας, ἐπικαλεῖται τὴν ἀμεροληψίαν τοῦ δημοσιογράφου, παρακαλῶν τοῦτον νὰ κρεμάσῃ εἰς τὸν τράχηλον τῆς «Ἀληθείας» τὸν ὁρμαθὸν ἐκεῖνον τῶν μαργαριτῶν του, ἔστω λέγει καὶ πρὶν ἐξετασθῶσιν οἱ λογαριασμοὶ καὶ «ὑπ' εὐθύνην του» λέγει. Παρετηρήσαμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος νὰ ἴδωμεν τὸν γενναῖον εὐθυνοφόρον, πλήν.... δὲν ὑπάρχει. Ἐχώσθη εἰς τὸ ψεῦδος, ἐχάθη εἰς τὸ σκότος, καὶ ἡ Εὐθύνη μὲ τὸ βραβεῖον εἰς τὰς χεῖρας γυρίζει νὰ τὸν εὕρῃ εἰς τὸ χάος. Ἀλλ' ἀδιάφορον δι' ἐκεῖνον εἶνε καλὰ κρυμμένος καὶ, τῇ ἀληθείᾳ, ἐθαυμάσαμεν τὸν ἄνδρα διὰ τὴν μετριοφροσύνην του.

Ἡμεῖς βεβαίως δὲν ἔχομεν ὅσην ἔχει καὶ ὁ ἀμερόληπτος δημοσιογράφος καὶ ὁ ἀκέραιος διατριβογράφος πεῖραν, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι τοῦτο, τὸ δημοσιεύειν ἀνωνύμως τοιαύτας λιβελλογραφικὰς διατριβάς, δι' ὧν γεννῶνται καὶ ἀναπτύσσονται πάθη καὶ καθ' ὧν οὐδὲν δύναται ἡ ἐξουσία ἀλλὰ δικαιοῦται ἡ κρίσις τοῦ κοινοῦ καὶ φερούσας τὸ «δημοσιεύσατε ταῦτα ὑπ' εὐθύνην μου» εἶνε πρωτοφανὲς καὶ πρωτάκουστον. Ὅσάκις ἀνέγνωμεν τοιαύτας εἰς ξένα φύλλα, φέρουσι πάντοτε κάτωθεν τὸ ἔντιμον τοῦ γράφοντος ὄνομα. Καὶ δικαίως· ἄλλως πρὸς τί αἱ λέξεις «δημοσιεύσατε ταῦτα ὑπ' εὐθύνην μου;» Ποίαν εὐθύνην λοιπὸν δέχεται; τὴν δικαστικὴν; ἀλλ' εἶνε βέβαιος ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν φθάνει ἕως ἐκεῖ· ἄλλως τε καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ τι τὸ ἐπικίνδυνον καθαίρεται ὑπὸ τοῦ δημοσιογράφου, καθὸ συνυπευθύνου. Συγχαίρομεν τῇ ἀληθείᾳ καὶ δημοσιογράφῳ διὰ τὴν ἀμεροληψίαν καὶ δημοσιογραφικὰς γνώσεις του καὶ διατριβογράφον διὰ τὴν εἰλικρίνειαν καὶ ἀκεραιότητά του. Ἐξ ἐκείνων οἵτινες κατέχρίνομεν τὰ κατὰ τοῦ νῦν ἀρχιερέως μὰς διαβήματα πολλῶν, ἀλλὰ καὶ ἀποστρεφόμεθα πᾶσαν συκοφαντίαν καὶ διαστροφὴν τῶν πραγμάτων πρὸς μομφὴν τοῦ πρώην, γενομένην ἐξ ἑνὸς ἀτόμου καὶ ἀποδιδομένην εἰς ὁλόκληρον Ἐπαρχίαν, ἥτις οὕτω προσβάλλεται τὰ μέγιστα. Ἐὰν αὕτη ἔχῃ ἀπαιτήσεις παρὰ τοῦ πρώην, ὡς διατείνεται ὁ ἐνδιαφερόμενος, δύναται συνετῶς καὶ φρονίμως νὰ ἐξετάσῃ αὐτὰς, ἀπορῶ δὲ, μὴ δυνάμενος νὰ ἐννοήσω ποῖον τὸ καλὸν ὅπερ ἐξυπηρετεῖ ἡ δημοσιογραφία διὰ τοῦ τρόπου τούτου.

Ταῦτα πρὸς τὸ παρὸν κύριε συντάκτα δημοσιεύσατε ὑπ' εὐθύνην μου, (εἶνε δημοσιογραφικὴ μόδα κυπριώτικη βλέπετε), καὶ ἐπανελευσόμεθα ὡς πιστεύω. Μὴ λησμονήσητε δὲ καὶ σεῖς καὶ οἱ ἀναγνῶσταί σας πρῖοι καὶ διὰ ποίου τρόπου ἔκαμαν τὴν ἀρχήν.

Ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Κυρηνείας.

Εἷς μὴ ἐνδιαφερόμενος.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

ΕΡΡΙΚΟΣ Ο Δος ΚΑΙ Ο ΧΩΡΙΚΟΣ.

Ἡμέραν τινὰ ἐνῶ Ἕρρικος ὁ Δος ἦτον εἰς τὸ κυνήγιον, ἀπομακρυνθεὶς πῆξ ἀκολουθίας του, ἀπήντησε χωρικὸν καθήμενον παρὰ τὴν ῥίζαν δένδρου τινός. «Τί κάμνεις αὐτοῦ;» τὸν ἐρωτᾷ ὁ ἡγεμών.—Κάθημαι κύριε διὰ νὰ ἴδω τὸν βασιλέα, ὅταν θὰ περάσῃ.—Καλά! ἐὰν θέλῃς ν' ἀναβῇς ἐπὶ τῶν ὀπισθίων τοῦ ἵππου μου, τῷ εἶπεν ὁ μονάρχης φιλοφρόνως, θὰ σὲ ὁδηγήσω εἰς τι μέρος ὅπου εὐκόλως θὰ ἴδῃς τὸν βασιλέα.»

Τῷ ὄντι δὲν εἶχε σχήμασι συλλογισμός. Ὁ χωρικὸς ἀνέβη καὶ ἐνῶ διεμηθύνοντο πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἦτον ἡ ἀκολουθία τοῦ βασιλέως, ἐρωτᾷ τὸν ἵππέα πῶς ἠδύνατο νὰ γνωρίσῃ τὸν ἡγεμόνα. «Δὲν θὰ κάμῃς ἄλλο παρὰ νὰ παρατηρήσῃς ἐκεῖνον, ὅστις θὰ ἔχῃ τὸν πῖλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, ἐνῷ οἱ ἄλλοι θὰ τὰς ἔχουν γυμνάς.»—«Εὐχαριστῶ, κύριε, δὲν εἶνε δύσκολον.»

Οὕτω συνομιλοῦντες ἔφθασαν τὴν Αὐλήν, ὅλοι δὲ οἱ ἄρχοντες ἐχαιρέτισαν τὸν βασιλέα! «Αἴ! λέγει εἰς τὸν χωρικὸν, ἠξεύρεις τώρα τίς εἶνε ὁ βασιλεύς;—Μὰ, ἀποκρίνεται ὁ ἀγροῖκος, ἢ ἐγὼ εἶμαι ἢ σεῖς· διότι ἡμεῖς οἱ δύο μόνοι ἔχομεν τὸν πῖλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.»

—o—

Περίεργος φυσιολογικὴ μελέτη.

Χονδρὰν ῥῖνα ἔχουσιν οἱ χωρικοὶ, οἱ βυρσοδέψαι καὶ οἱ ἱπποπῶλαι. Ῥῖνα παχεῖαν ἀπειρεδῆ ἔχουσιν οἱ ἔμποροι καὶ οἱ ἐν ἀξιώμασιν ἄνθρωποι. Ῥῖνα ἐξωγκωμένην οἱ λιμοναδοπῶλαι, οἱ ξενοδόχοι καὶ οἱ θαλαμηπόλοι. Χονδρὰν ῥῖνα μὲ ἐξανθήματα οἱ μέθυσοι. Ῥὶς γρυπὴ μὲ λέπτειον ράμφος ἐνδεικνύει ἰσχὺν καὶ θάρρος, ἡ πεπλατυσμένη καὶ κατηφῶσα εἰς τὸ ἄκρον τὴν εἰρωνίαν καὶ τὴν ἰλαρότητα, ἡ δὲ λεπτὴ καὶ ξηρὰ καὶ δύσμορφος τὸν φόβον καὶ τὴν ἀνανδρίαν. Ῥώθωνες στενοὶ καὶ διαφανεῖς ὑποσημαίνουσι τὴν ἡδυπάθειαν· οἱ δὲ εὐρεῖς, πυρετώδη ἐργασίαν ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας. Αἱ ἐκρύσεις δὲ ἐπὶ τῆς ῥινὸς αἱματώδη κρᾶσιν ἢ λυμφατικήν.

—o—

Ὁ βασιλεὺς τῶν ἀμπέλων. Κλῆμα ἀμπέλου ἐν Γκουνδόσαλμ τῆς Ἀλσατίας παρήγαγεν ἐφέτος 622 σταφυλὰς, πάσας ὑγιεῖς, αἱ πλεῖσται τῶν ὁποίων ἔχουσι βάρος μείζων τῆς λίτρας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνθίσεως τὸ κλῆμα τοῦτο ἔφερεν 860 σταφυλὰς, ἀλλ' αἱ λοιπαὶ κατεστράφησαν ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ θέρος ἐπελθούσης χαλάζης.

Λύσις τοῦ 2 προβλήματος: Ἡ Γυνὴ ἦτο 30 ἐτῶν ὅτε ἐγέννησε τὸν υἱόν της, 100 δὲ ἐτῶν ὅτε ἑώρταζε 25ην φορὰν τὰ γενέθλιά της διότι ἐγεννήθη τὴν 29ην Φεβρουαρίου καὶ ἐπομένως κατὰ πᾶν τέταρτον ἔτος ἑώρταζε τὰ γενέθλιά της. (Λύτης ὁ κ. Νικολ. Κλ. Λανίτης).

—o—

ΑΙΝΙΓΜΑ 3ον

Ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Ὑψίστου καθ' ἑκάστην ἀπορρέω,
Τῆς ὑπάρξεως τὴν χάριν εἰς τὰ πάντα διαχέω.
Οἱ θνητοὶ πρόξενον μόνον μὲ θαρροῦν λυπῶν μυρίων
Κ' ὅταν μ' ἔχουν, στεναγμάτων εἶσι πλήρεις καὶ δακρύων.

Ὅταν δὲ ἀποφασίσω
Νὰ τοὺς ἀποχαιρετίσω,

Μετὰ θρήνων, μετὰ γόων προσπαθοῦν νὰ μὲ κρατήσουν,
Καὶ παράπονον δυνύουν πῶς ποτὲ των δὲν θ' ἀφήσουν.

Πλὴν εἰς μάτην!

Μόλις μένω, κι' αὐτοὶ πίπτουν εἰς τὴν πρώτην των ἀπάτην

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ἄπισσα ἀ. ποιότ. γρ.		160
» συνήθη	» »	135—145
» δεύτερα	» »	120—130
» ξυνισμένα	» »	70—90
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.		70
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.		112
σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.		18—20
κριθὴ » »		7—9

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἀμανάτια καὶ ἐπιστολὰς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιφολὰς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ στέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκεῖθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον τῶν· ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ' Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησσῷ 1 Ἰουνίου 188

Σταῦρος Ματείδης.